

Director

Narcís-Jordi Aragó

Redactor en cap

Xavier Carbó

Consell de redacció

Ramon Alberch, Jordi Casadevall,
Narcís Castells, Josep Clara, Jaume
Fabre, Miquel Gil, Ferran Juncà,
Jaume Marquès, Aurora Martín,
Enric Mirambell, Joan Miró,
Joaquim Nadal, Joan Nogué,
Gabriel Planella, Mariàngela
Vilallonga.

Secretari de redacció

Carles Sapena

Assessorament Lingüístic

Rosa Gallart

Disseny i compaginació

Enric Marquès

**Col·laboradors
d'aquest número**

M. Àngels Adroer, Ramon Alberch,
Joan Barbarà, Anna Cabré, Helena
Estalella, Jaume Fabre, Joan
Ferrerós, Núria Font, Pere Gifre,
Miquel Gil, Pasqual Maragall,
Enric Marquès, Rafel Mas,
Enric Mendizábal, Josep Playà,
Isabel Pujadas, Romà Pujadas,
Xavier Renedo, Francesc Solà,
Ricard Torrents, Patrici Tixis, Antoni
F. Tulla, Joan Vall Clara,
M. del Vilar Vilà.

Edició

Diputació de Girona

Redacció i administració

Servei d'Estudis, Documentació i
Informació
Pujada de Sant Martí, 5
Telèfon 20 57 00
Apartat de Correus 11
17080 Girona

Administració: Aurèlia Planas**Subscripcions:** Nuri Sumsl.**Distribució:** Marta Déu.**Arxiu:** Fina Poch**Fotocomposició**

Imatge i Lletra, S.A.

ImpressióTallers gràfics Dalmau Carles Pla,
S.A.Joan Maragall, 34
17002 Girona**Dipòsit legal** GI-54-1958**ISSN** 0122-2663

Revista de Girona no s'identifica necessàriament amb l'opinió que
expressen els articles signats.
Prohibida la reproducció total o parcial de la revista per qualsevol
mitjà sense l'autorització prèvia de la Diputació de Girona.

Revista de Girona

Europa encara és lluny

Al cap d'un any de l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea, l'aniversari ha coincidit a Girona amb la presència d'una exposició itinerant, i amb aquest motiu s'ha debatut altra vegada la situació real dels sectors gironins davant el Mercat Comú. S'ha repetit que tenim una economia equilibrada i diversificada, de les més ben situades per afrontar els reptes de la nova situació. S'ha assegurat, pel que fa a les comarques gironines, que l'impacte sobre l'agricultura serà neutre; que, en el camp dels serveis, la integració ja s'ha produït fa anys, i que en el panorama de la indústria no hi ha subsectors veritablement problemàtics. També s'ha dit que, en el capítol de les comunicacions, la nostra privilegiada situació fronterera ens permetrà ser els primers a experimentar les millores que la CEE propicia a les xarxes de carreteres i de ferrocarrils. Sembla, doncs, que l'economia del present i del futur enllaça bé amb aquell passat històric que va fer dels gironins, ara fa mil dos-cents anys, els primers *europeus* de la península.

Aquest horitzó d'esperança ens podria fer caure en el cofoisme d'una pretesa normalitat europea. Per descobrir que es tracta d'un miratge, n'hi ha prou de tocar la dura sorra del desert de cada dia. Només cal posar atenció als aspectes més elementals de la realitat quotidiana per comprovar que ens trobem a anys de llum de l'Europa que volem.

Posem un sol exemple de desenvolupament: la situació desvalguda que patim davant els riscos naturals: aiguats, nevades, incendis... La neu de l'hivern passat ens va abocar de cop a una situació caòtica, però si caigués aquest any ens tornaria a sumir en una catàstrofe semblant. Si aleshores les coses no van funcionar com calia, ben poca cosa hem fet per evitar la repetició d'un desastre com aquell. I no podem pas ser més optimistes si mirem la tasca pendent per a la prevenció d'uns incendis com els que fa pocs mesos van assolir els nostres boscos. De fet, no és cap secret per a ningú que a casa nostra, en matèria de previsió i de seguretat col·lectiva, tot és encara per fer.

Hem de superar la creença falsa que considera les situacions anòmales com un fet inevitable; això no és europeu. En un dels seus viatges pel continent, Josep Pla es fixava en uns quants trets reveladors: la puntualitat dels ferrocarrils, la perfecció de l'equipatge elèctric, el bon funcionament dels serveis públics... I, amb una frase molt seva, resumia així el nivell de la civilització europea: "Aquí tots els barrets van justos i totes les aixetes ragen". A nosaltres, en canvi, qualsevol entrebanc ens col·loca en la situació inversa: *tants caps, tants barrets* i l'aixeta sense aigua. Europa encara és lluny.